

Forslag

til

Lov om bistand til tørkeramte landmænd.

Fremsat den 13. oktober 1976 af *Karlskov Jensen* (V), *Enggaard* (V), *Houbak* (V), *Søren Jensen* (Hasseris) (V), *Kofoed* (V), *Jeppe Kristensen* (V) og *Wichmann Madsen* (V).

§ 1. Landbrugsministeren bemyndiges til at godkende oprettelsen af en midlertidig låneordning under Dansk Landbrugs Realkreditfond til bistand for tørkeramte landmænd.

§ 2. Til dækning af fornødne lånemidler til den i § 1 nævnte ordning er Dansk Landbrugs Realkreditfond berettiget til at udstede kasseobligationer med et samlet pålydende på indtil 750 mill. kr. Obligationerne, der skal have en løbetid på 12 år og forrentes med 6 pct. p. a., skal af Danmarks Nationalbank købes til kurs 100.

§ 3. For at kunne få del i den midlertidige låneordning skal ejeren af en landbrugs-ejendom i 1976 have haft en nedgang i det samlede høstudbytte af korn, roer, kartofler og græs på mindst 30 pct. af ejendommens normaludbytte af de nævnte afgrøder, beregnet som gennemsnit af høsten i årene 1973 og 1974, og af denne grund være kommet i økonomiske vanskeligheder.

§ 4. Lånet skal ydes med en løbetid på 12 år. Det er rente- og afdragsfrit de første 2 år

og forrentes derefter med 6 pct. og afdrages med 10 pct. om året.

§ 5. Lånet sikres ved panteret i ejendommen inden for 100 pct. af handelsværdien inkl. besætning og inventar som fastsat af Dansk Landbrugs Realkreditfond.

Stk. 2. Lånet forfalder til betaling ved ejerskifte.

§ 6. Ved lån udstedt i henhold til § 1 indestår staten som selvskyldnerkautionist for rettidig betaling af forfaldne ydelser af de pågældende lån.

§ 7. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler for lovens administration, herunder bl. a. for dokumentation af høstudbyttet i årene 1973 og 1974 af korn, roer, kartofler og græs.

§ 8. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Som følge af, at dansk landbrug nu 2 år i træk har været ramt af en katastrofal tørke, befinder titusinder af landmandsfamilier sig i en økonomisk krisesituation, hvor de ikke vil være i stand til at klare sig igennem uden omgående hjælp, eller hvor de vil være tvunget til at nedslagte besætningen på grund af fodermangel og for at skaffe likvid kapital.

I en sådan katastrofesituation må staten træde til. Dette er der også mange fortilfælde for, og det

sker tilsvarende i de andre europæiske lande, der er ramt af tørken.

I dette tilfælde vil der ydermere være en betydelig samfundsmæssig interesse i, at besætningsreduktion forhindres, da denne på lidt længere sigt vil føre til en mærkbar nedgang i produktion og eksport af animalske levnedsmidler og derfor medfører stærkt ugunstige virkninger på beskæftigelse og valutaindtjening.